

здраве, умъ и сили. Запази селото ни отъ беди и злини. Прати на цѣлия ни народъ честитъ животъ, плодородие и добри бжднини. Аминъ“. Речете всички: аминъ. Ние са прекръстихме, турихме ржце на гърди и казахме: *аминъ!*

Тогава старитъ седнаха, седнахме и ние. Дѣдо и татко хванаха голѣмата пита и я разчупиха на две половини. Отъ едната половина дѣдо даде на баба, а татко на мама. А тѣ раздадоха по кжсъ на всички деца. Започва се вечерята. Ала баба стана, зе кадилницата, запали свѣщъ и трѣгна изъ цѣлата кжща, та прекади въ всички стаи, следъ това излѣзе въ двора и прекади добитъка въ оборитѣ, овцитѣ въ кошарата, свинитѣ въ свинарницата, кокошкитѣ въ кокошарника, трѣвнитѣ въ пчелиня и всички мѣста на двора. И на всѣко мѣсто тя повтаряше: света Богородице: пази и варди, дай ни здраве и плодъ! Найсетне тя се завърна изморена. Ние се бѣхме наiali и се дръпнахме на страна, а тя съ старитѣ останаха да вечерятъ полегичка. Коледни пѣсни не пѣхме.

Следъ вечерята старитѣ си излѣзоха, а ние се натъркаляхме върху чергата единъ до другъ въ широката стая, завихме се съ губера и сладко заспахме.

Рождество Христово. Сънувамъ сънь. Играемъ въ двора на училището, което е до самата църква. Снѣгътъ е дълбокъ и ние се мушкаме изъ него като мишки презъ слама. Наоколо ни всичко тихо. Дебелиятъ снѣгъ покрива двора, училището и църквата. Дърветата спуснали тжжно клоне, натоварени съ бѣла покривка. Не се чува ни пѣсенъ на птичка, ни кукуригане на пѣтелъ, ни кучешки лай. Игривото врабче, което ни задиряше другъ пжтъ за троха хлѣбъ, сега отсѣтствуваше. Въ коя ли дупчица то бѣ се скрило?